

store Væmpelse af Straffene, som den nye Straffelov medfører, vil ikke undgaae at gjøre sig gjældende i Tidens Løb paa en saadan Maade, at en Forandring i Straffeanvendelsen ogsaa bliver nødvendig, og jeg troer, det allerede har vist sig, at de store Midler, som vi i Løbet af de sidste 20 Aar have anvendt paa vore Straffeanstalter, ingenlunde i deres Konsekvenser bære de Følger, som de burde. Ganste vist have vi nu virkelige Straffeanstalter; men de medføre en Straf, som den, der bliver straffet, aldrig burde undergives, den nemlig, at han istedetfor at føres til Forbedring, meget snarere føres ind paa en Vej, der fjerner fra Forbedring, saaledes at altsaa disse Anstalter istedetfor at øve den moralske Virkning, som Straffen skulde have, langt mere virke i den modsatte Retning. Jeg troer derfor, at det er i allerhøjeste Grad nødvendigt, at vi i saa Henseende komme ind paa et andet System, ligesom jeg ogsaa troer, at det vilde være muligt om ikke meget lang Tid at gennemføre gennemgribende Forandringer i saa Henseende. — Der er endnu et enkelt Punkt, som jeg ønsker at omtale, og hvorpaa jeg vil bede den høitagtede Kultusminister at anvende et Diebligs Opmærksomhed; det er allerede nævnt her idag, men i en anden Retning end den, hvori jeg ønsker at gjøre det gjældende; det angaaer den grønlandske Mission. Efter alle de Beretninger, som i den senere Tid paa forskjellig Maade i større eller mindre Mængde ere fremkomne, viser det sig desværre, at Christendommens Indførelse i Grønland har virket i stik Modsetning til, hvad den ellers pleier at gjøre, idet den Kultur, som den medfører, istedetfor at hæve Landet og fremme dets Forhold, tværtimod har bidraget til at nedbryde Grønlandernes hele Eksistens; med andre Ord, Ordningen af Missionsvæsenet i Grønland er paa Veie til at tilintetgjøre Grønlanderne i hele deres Eksistens. Dette ligger ganske væsentligt deri, at Grønlanderne oprindeligt ere et Nomadefolk, og deres hele Tilværelse er betinget af, at de vedblive at leve som Nomader; thi kun derved kunne de med Kraft og Energi bevare sig i deres gamle Forhold og bære Følgerne og Konsekvenserne af de ugunstige Forhold, hvorunder Nutiden har ladet dem fødes. Mis-

sionsvæsenet har nu for en stor Deel bidraget til at samle Grønlanderne i Bygder omkring de enkelte Punkter, hvor Missionsens Catecheter eller Præster have Ophold, og dette har igjen havt til Følge, at Grønlanderne i den Grad ere blevne bragte bort fra de naturlige og nødvendige Betingelser for deres hele Eksistens, at de mere og mere gaae deres Undergang imøde. Der kan vel bemærkes herimod, at den grønlandske Handel og den Centralisation, den medfører, har medvirket i saa Henseende; men jeg troer dog ikke, at der kan tillægges dette Moment en saa stor Betydning som det kirkelige eller det forsøgte Menighedsforhold, man har stræbt at tilbringe. Den grønlandske Handel trækker ganske vist Indbyggerne til enkelte bestemte Punkter; men det er kun til visse Tider af Aaret, og der er Intet til Hindring for, at den kunde gaae sin usforstyrrede Gang, selv om Grønlanderne vare et Nomadefolk. Hvem der vil gjøre sig den Umage — og flere af Thingets Medlemmer have virkelig gjort det — at gjøre sig nøie bekendt med Forholdene i Grønland, vil komme til det meget sørgelige Resultat, at Grønlanderne istedetfor at gaae fremad ved den Kultur, man giver dem, tværtimod trues med derved at føres til Undergang.

Ministeren for Kirke og Undervisningsvæsenet: Til hvad den ærede sidste Taler udtalte, maa jeg dog gjøre den Bemærkning, at han ved at give den sørgelige Skildring af den Indflydelse, som Missionsvæsenet skulde have havt paa Grønlanderne, vistnok væsentlig har havt for Die en anden Mission end den, som udføres ved de af den danske Regjering ansatte Præster. Jeg troer, at det, han ansøgte, med Føie kan anvendes paa den Missionsvirksomhed deroppe, som ledes af Hernutterne, og jeg er ogsaa gentagne Gange bleven opmærksom paa det yderst Uheldige i den Maade, hvorpaa Brødrementigheden Hernutterne udøve deres Missionsvirksomhed i Grønland. De begaae ganske vist den Feil at samle Grønlanderne paa enkelte Steder, medens jeg ikke troer, at det Samme med Føie kan siges om den danske Mission, og den Udbredelse, som laa i det ærede Med-